

VSTUP DO ROZHLASU – STŘIH

R05_0002: Přinášíme vám příběh pana Vlastimila Nečesaného, člověka, který toho hodně prožil a má o čem vyprávět, zkušeného technika, dlouholetého zaměstnance Opraven zemědělských strojů.

Pan Nečesaný: 13:20-13:52 „Po nabídnutí Opraven zemědělských strojů v Dašicích, kde sháněli techniky, jsem odešel právě do tohoto podniku, poněvadž jsem měl představu, že tam budu moct jako dál rozvíjet praxi, kterou jako jsem získal v pohraničí.“

R05_0003 (od 1:10) Zde pracoval jako kontrolní technik, mechanizátor, školitel, až byl jmenován výrobním náměstkem. V rámci svého zaměstnání se dostal na spousty zajímavých míst v zahraničí, třeba v Sovětském svazu.

Pan Nečesaný: 27:23–27:31 - „Tam jsem byl poslán několikrát, jezdil jsem na výstavy.“

R05_0005: Mimo to jezdil i na družby s jinými podniky, několikrát se setkal se sovětským ministrem potravinářství a dostalo se mu i reálného pohledu na život v Sovětském svazu. Ale cesty nebyly vždy jednoduché...

Pan Nečesaný: 30:30-30:34 „Tam ještě tak vyspělí nebyli.“

30:53–30:57 „„ Silnice nebyly na úrovni.“

32:32–32:34 „Vlakem jsme jeli“

33:11-33:13 „do Arménie“

33:15-33:18 „„ Ázerbájdžánu.“

33:40–33:54 „Tam jsme přímo viděli, jak tam zacházejí s civilníma lidma, když udělají nějaký přestupek.“

R05_0006 (od 1:56): Asi nejsilnějším zážitkem z cest po Svazu byly cesty vlakem, obzvláště přesun z Arménie do Ázerbájdžánu nebyl jednoduchý...

Pan Nečesaný: 36:13-36:18 „To jsme jeli spoustu hodin.“

38:27-38:44 „My jsme radši nespali, poněvadž ta kvalita toho povlečení tam, těch dek a toho byla ve špatném stavu.“

36:31-36:45 „Viděli jsme, jaká je tam bída, kolem. Kde třebas na poli rostli jenom bodláčí.“

R05_0008 (od 0:06): Ani Západ pro něj nebyl cizí. V těchto zemích navštěvovali různé podniky, vyjednávali o spolupráci a dozvídali se o nových technických vymoženostech, které u nás nebyly k mání a snažili se jimi inspirovat. A dokonce se několikrát viděli i s českými krajany v rakouském Innsbrucku.

Pan Nečesaný: 46:06-46:22 „Pod skokanskou věží byla restaurace a tam chodili vyloženě Češi, čeští emigranti.“

46:28-46:30 „A my tam přijeli“

46:34-46:58 „a Doktor za chvíli přišel a povídá: Hoší, támlen u toho stolu jsou emigranti, naše emigranti. A vůbec se k nám nehlásili, poněvadž měli strach, aby nemuseli něco zaplatit.“

R05_0010: Pan Nečesaný se nám svěřil, že si uvědomuje, jak je rád, že prožil svůj život v Čechách, protože i když to nebylo vždy nejlehčí, tak se tu vlastně má dobře a nic mu nechybí. Paní Nečesaná jeho vyprávění na závěr shrnula nádhernou větou – „Náš život byl těžký, ale krásný.“